

פסחים ע: (ש 4 מהסוף) עד עא: (המשנה)

ביאורי מושגים

העולה לרגל מחויב בשלושה סוגי קרבנות: א. עולת ראייה, ב. קרבן חגיגה (קרבן שלמים), ג. שלמי שמחה, בעולת ראייה ובקרבן חגיגה הדגש הוא על הבאת קרבן לקב"ה ולכן בהם לא ניתן להקריב בהמה שכבר הוקדשה לקרבן אחר ('אינם באים מן החובה'). בשלמי שמחה לעומתם הדגש הוא על שמחת האדם ולכן זה לא חשוב איזה בהמה אנו מביאים העיקר שהאדם יאכל בשר קרבן וישמח ('באה מן החובה') (אגב שלמי שמחה חייבים לבוא מבשר בהמה ולא מעוף או ממנחה כיוון ששמחה אמיתית הינה דווקא בבשר בהמה).

לא ניתן להוכיח את המחלוקת מהברייתות הבאות:

ברייתא א':

אין מצות שמחה בליל יו"ט ראשון ויש מצות שמחה בליל יו"ט אחרון.

נסיון ההוכחה מהברייתא:
הסיבה שאין שמחה בליל יו"ט ראשון היא טכנית - לא ניתן לשחוט בלילה וקרבן שנשחט ביום שלפני לא נחשב לשלמי שמחה.
מכאן שהזמן הקובע הוא השחיטה,

דחיית ההוכחה:
הסיבה שאין שמחה בלילה הראשון היא כיוון שלא ניתן לחדש שמחה בלילה. לכן בלילה האחרון, שכבר היתה שמחה ביום שלפניו - יש שמחה, בלילה הראשון, שלא נוצרה עדיין השמחה - אין שמחה

ברייתא ב':

חגיגת י"ד - יוצא בה ידי חובת שמחה

נסיון ההוכחה מהברייתא:
למרות ששחט בי"ד זה נחשב שלמי שמחה - מכאן שהולכים אחרי האכילה (ולא אחרי השחיטה)

דחיית ההוכחה:
כאן מדובר כשעיקב ושחט בט"ו (חייבים להניח כך גם מסיבה אחרת - הברייתא היא כשיטת בן תימא הפוסל את חגיגת י"ד בלינה - לכן אם שחטה בי"ד אסור יהיה לו לאכלה ביום ט"ו!!!)

ברייתא ג':

מצות שמחה בסוכות נוהגת 8 ימים

נסיון ההוכחה מהברייתא:
כשיו"ט ראשון חל בשבת ניתן לקיים שמחה רק בקרבן שנשחט בערב יו"ט - מכאן שהולכים אחרי האכילה (ולא אחרי השחיטה)

דחיית ההוכחה:
קיום השמחה ביו"ט הראשון הוא לא בבשר הקרבן אלא בכסות נקיה וביין.

לפי מה נקבע הזמן של שלמי השמחה:

ר' אלעזר לפי עולא: לפי זמן השחיטה (ולכן לא ניתן לשחוט בי"ד ניסן).

ר' אלעזר לפי רבין: לפי זמן האכילה (ולכן ניתן לשחוט בי"ד ניסן).

רב כהנא:

אמנם את בשר החגיגה ניתן לאכול עד הערב של היום השני,

אבל את האימורים יש להקטיר עד הבוקר של היום השני.

המקור לדין: 'לא ילין חלב חגי עד בוקר'

מהיכן לומדים שהבוקר המוזכר הוא 'בוקר ראשון' ולא 'בוקר שני':

רב כהנא: מכך שכתוב ליד הפסוק 'ראשית'.

רב יוסף: סתם בוקר הוא הבוקר הראשון (הברייתא דייקה מיותר מיוחד שבוקר של חגיגת י"ד הוא הבוקר השני - משמע שסתם בוקר הוא ראשון)